

O DREŽNICI

Drežnica se nalazi na severozapadu Like, na tromedi Like, Gorskog kotara i Primorja.

Po površini jedna je od većih na ovom području. Odlikuju je ljepote visokih šuma. Područje Drežnice je kraškog karaktera. U njoj se nalaze tri mala kraška polja: Lug, Drežničko i Krakarsko polje. Vodene tokove u ovom području karakterišu poplave u proljetnom delu i suše u letnjem periodu kad mnogi izvori presuše sem onog u Krakaru.

Klima je tipično kontinentalna. Zime su oštre i duge s mnogo snijega, a ljeta vruća. Duvaju jaki vjetrovi, bura i jugo. Iako je Drežnica blizu mora u njoj se ne osjeća uticaj mediteranske klime. Uzrok tome su visoke planine Velebitskog masiva koje je odvajaju od mora, a pružaju se paralelno sa Jadranskom obalom. Baš u tim planinama, u Javornici nalazi se najviši vrh u Drežnici sa nadmorskom visinom od 1375 metara.

Priroda je Drežnici podarila veliko bogatstvo u bjelogoričnoj i crnogoričnoj šumi.

Od poljoprivrednih kultura dobro su uspjevali krumpjer, grah i kupus. Pšenica i kukuruz prestali su se gajiti od 70-ih godina 20. stoljeća.

Drežnicu čini veliki broj sela i zaselaka rasutih po velikom prostoru. Tako je ona podjeljena na Donju, Srednju i Gornju Drežnicu, a svaka od njih obuhvata određena sela i zaseoke.

DONJA DREŽNICA

Čine je: Vrujac, Jezera, Šekići i Stanari, zatim Centar (u njemu Palci i Bulići), pa Vidovići, Maravić draga, Mandići, Zjalići, Zečevo brdo, Lukići, Bosnići, Jojići (Gornji i Donji), pa Škipine, Žutići i Poljanak, zatim Nikolići, Čorti, Zrnići, Lokva, Papeži, Selište (koje se sastoji od zaseoka Berti, Belci, Kuboti, Maravići i Crnjaci), onda Radlovići i Brezno. (Brezno se sastoji od zaselaka Drugomišalj, Radlovići, Belci, Kulaši, Kuboti, Marasi, Vukelić Lisac, Boce, Gračac i Škrbotnik)

SREDNJA DREŽNICA

Čine je: Trbovići, Jagetići, Pražići, Radojčići, Padališta, Palice, Lisina, Krakar (sa zaseocima: Čošani, Čupići, Kelići, Kojići, Kovači, Kosanovići, Blagaj, Čule i Sekulići), te Debeli Lug i Ponorac.

GORNJA DREŽNICA

Čine je Tomići i Vukelići

U Drežnici ima znatno manje prezimena nego sela. Pojedina prezimena pojavljuju se u više sela što naročito važi za prezime Maravić. Ukupno ima 15 prezimena i ona su: Batinić, Benković, Boca, Bosnić, Čupurdija, Ivošević, Kosanović, Maravić, Radojčić, Radulović, Tatalović, Tomić, Trbović, Vukelić i Zrnić.

NASELJAVANJE DREŽNICE

Naseljavanje Drežnice počinje oko 1599. do 1605.godine i nadalje. Prvi doseljenici bili su iz Gomirja i vezuju se za Krakar, a on se spominje u spisima Modruške vlastele vezane za Frankopane. Spominju se dva pravca naseljavanja: od Korenice i dalje iz Bosne, i od Senja, srpskim življem posle pada Klisa u turske ruke.

U Vojnoj Krajini Drežnica je pripadala Karlovačkom generalatu, Ogulinskoj regimenti u prvo vrijeme 4. kompaniji (Modruškoj). Tada je u Drežnici živelo u 122 domaćinstva (zadruga) 1876 stanovnika, što po jednom domaćinstvu iznosi 15 članova.

Unutar drežničkog prostora tokom niza godina vršene su interne seobe stanovništva. Tako su naseljeni Brezno, Debeli Lug, Ponorac, Padališta, Palice, Lisina i Kozarica.

Još za vrijeme Vojne krajine oko 30 porodica iselilo se iz Drežnice zbog loših uslova života i stroge vojničke discipline u Slavonsku krajinu i Srem. Za iseljenje su imali dozvolu ogulinskog kapetana. Kasnije su iseljavanja vršena u Ameriku, a posle poraza Austro-ugarske monarhije iseljavanje je vršeno u Slavoniju, Banat i Kosovo i Metohiju, prvenstveno porodice srpskih ratnih dobrovoljaca.

Već je 1842.godine u Drežnici ozidana velika pravoslavna crkva Rođenje Presvete Bogorodice - Mala Gospojina. Pre toga korištene su crkve-brvnare u Krakaru i Donjoj Drežnici.

U Drežnici je uvijek bio razvijen osjećaj za slobodom i pravdom. To je bio i pokretački motiv u borbi za opstanak u toku 2.svetskog rata. To je bila borba za slobodu, opstanak i socijalnu pravdu. U širem značaju bila je to borba protiv nacizma i fašizma i njegovih ispostava u vidu genocidne NDH. U toj borbi narod Drežnice imao je velike žrtve: preko 255 poginulih boraca i preko 550 civilnih

žrtava (djece, žena i starih) od vojnih formacija Nezavisne Države Hrvatske, Italijana i Njemaca.

U toku tih borbi u Drežnici su formirane dvije brigade NOV i PO Jugoslavije. Mnogi borci su po završetku rata stasli u visoke činove oficira JA i JNA. Najhrabriji su proglašeni za Narodne heroje Jugoslavije, a to su: general Savo Vukelić, Đuro Trbović i Rajko Trbović.

Najviše činove u JNA ostvarili su general-pukovnik Savo Vukelić, general-pukovnik Ilija-Ica Trbović, general-majori Bude Bosnić i Miloš Ivošević-Rogović. Zaslužili su oni i svi borci Drežnice da ih spomenemo jer ove godine se navršilo 75 godina od ustanka naroda Drežnice u 2.svetskom ratu. Slava herojima, borcima i stradalom narodu Drežnice!

U posleratnom periodu Drežnica se posvetila obnovi i obrazovanju mladih naraštaja. U periodu mira do 1990. godine mnogi Drežničani stekli su najviša naučna zvanja i obrazovanja: lekari, profesori, ekonomisti, pravnici, piloti, oficiri, zanatlije, privrednici i samostalni obrtnici. Najviše zvanje dostigao je prof.dr Mane Maravić kao akademik SANU i akademik Nauka i umjetnosti BiH.

DREŽNICA DANAS

Sada u Drežnici živi oko 400 stanovnika. Oni koji rade zaposleni su u šumariji ili na pilani. Tako da je iskorišćavanje šumskog bogatstva prioritet. Mali broj Drežničana bavi se stočarstvom, a njive se obrađuju samo za lične potrebe. Veliki djelovi polja su zarasli i pretvorili se u šikare.

Osnovnu školu u Drežnici pohađa 18 učenika iz Drežnice i Jasenka.

Pravoslavna crkva Rođenje Presvete Bogorodice - Mala Gospojina još nije obnovljena iako se svi hvale svojim udjelom u njenoj obnovi. Od 1992.godine Drežnica ima svog protu Miloša Orelja.

I pored svega Drežnica je izrodila nebrojene generacije ponosnih Drežničana koji joj iskazuju zahvalnost na njenoj blagodarnosti.